

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: Ing. J. H.**, nar. „X“, bytem „X“, adresou pro doručování „X“, proti **žalovanému: Finančnímu úřadu pro Ústecký kraj, Územnímu pracovišti v Ústí nad Labem**, se sídlem Dlouhá 3359, 400 21 Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 9.1.2017, č.j. 2377156/16/2501-70050-506197,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou soudu dne 29.3.2017 domáhal zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územního pracoviště v Ústí nad Labem, ze dne 9.1.2017, č.j. 2377156/16/2501-70050-506197, jímž bylo ve věci námitky podjatosti úředních osob uplatněné žalobcem rozhodnuto tak, že Ing. D. M., os.č. „X“, a H. K., os.č. „X“, nejsou vyloučeny z žádného řízení nebo jiného postupu při správě daní ve věci daně z nemovitostí daňového subjektu, jímž je žalobce.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřipustnou podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ust. § 68 písm. e) ve vazbě na ust. § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ust. § 65 a § 66 s.ř.s.

V daném případě je předmětem sporu rozhodnutí, jímž žalovaný prostřednictvím svého ředitele rozhodoval o námitce podjatosti úředních osob vznesené žalobcem. Soud je toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. c) s.ř.s., neboť se jedná o úkon správního orgánu, kterým se toliko upravuje vedení řízení před správním orgánem. Rozhodnutí o námitce podjatosti ve smyslu ust. § 77 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), není však meritorním aktem, jenž by přímo zasahoval do subjektivních práv daňového subjektu. Úspěšně vznesená námitka podjatosti má za následek, že v řízení o věci samé nesmí být konkrétní úřední osobou činěny žádné úkony, vyjma úkonů

neodkladných. Dospěl-li ale nadřízený úřední osoby k závěru, že podmínky pro vyslovení podjatosti nejsou splněny, může daňový subjekt případné vady způsobené nesprávnou aplikací ust. § 77 daňového řádu ve správním soudnictví napadnout až v žalobě směřující proti meritornímu rozhodnutí o daňové povinnosti poplatníka. V této souvislosti soud odkazuje též na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.10.2003, č.j. 3 Afs 20/2003-23 (dostupný na www.nssoud.cz), v němž jmenovaný soud v obdobné věci rovněž dovodil, že rozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení, a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví.

Z uvedeného tedy plyne, že rozhodnutí o nevyhloučení úřední osoby není rozhodnutím, jež by bylo možné v řízení před správním soudem napadnout žalobou. V této souvislosti proto soudu nezbylo, než žalobu výrokem ad I. usnesení podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. s odkazem na ust. § 68 písm. e) a ust. § 70 písm. c) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítnout.

Výrok ad II. o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

S ohledem na skončení řízení jeho odmítnutím před prvním jednáním již soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť tento návrh pozbyl významu. Rovněž tak nebylo rozhodováno ani o vrácení soudního poplatku žalobci ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, když žalobce soudní poplatek dosud neuhradil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 24. dubna 2017

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová